Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1798/2003

av den 7 oktober 2003

om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92

(EGT L 264, 15.10.2003, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 885/2004 av den 26 april 2004	L 168	1	1.5.2004

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1798/2003

av den 7 oktober 2003

om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

av följande skäl:

(1) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och strider mot principen om rättvis beskattning och kan framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens sätt att fungera.

(2) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.

(3) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som vidtas för att fullborda den inre marknaden bör därför innefatta upprättandet av ett gemensamt system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, med vars hjälp medlemsstaternas administrativa myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kommissionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten appliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor och import av varor.

(4) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet skall fungera väl.

(5) Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information i varje medlemsstat bör fastställas klart och tydligt. Aktörerna bör ha tillgång till viss sådan information, om det krävs för att de skall kunna fullgöra sina skyldigheter.

(6) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att de som inte är etablerade inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt artikel 26c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ([4]) – krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringssmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.

(7) Genom rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) ([5]) inrättades i detta syfte ett system

([1]) EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 87.
([2]) EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 121 och 191.
([3]) EGT C 80, 3.4.2002, s. 76.
([4]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/92/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27).
([5]) EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 792/2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 1).

▼B

för nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen.

(8) Förordning (EEG) nr 218/92 kompletterar rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning ([1]).

(9) Dessa båda rättsakter har visat sig effektiva men motsvarar inte längre de nya behov av administrativt samarbete som har uppstått till följd av den allt närmare integrationen av ekonomierna inom den inre marknaden.

(10) Förekomsten av två olika rättsakter för samarbete i fråga om mervärdesskatt har dessutom visat sig utgöra ett hinder mot ett effektivt samarbete mellan skatteförvaltningarna.

(11) Rättigheterna och skyldigheterna för de berörda parterna är inte tillräckligt klara. Det har därför visat sig nödvändigt att fastställa tydligare och bindande regler för samarbetet mellan medlemsstaterna.

(12) Det förekommer alltför få direkta kontakter mellan lokala och nationella kontor för skattekontroll, eftersom kommunikationen normalt sker mellan centrala kontaktkontor. Detta leder till att effektiviteten begränsas, att instrumenten för det administrativa samarbetet utnyttjas i alltför liten utsträckning och att kommunikationen tar för lång tid. Det bör därför införas bestämmelser som möjliggör mer direkta kontakter mellan organen, för att samarbetet skall bli effektivare och snabbare.

(13) Vidare är intensiteten i samarbetet otillräcklig, såtillvida att automatiskt och spontant informationsutbyte utanför systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) sker i alltför liten utsträckning medlemsstaterna emellan. Informationsutbytet mellan förvaltningarna och mellan dessa och kommissionen bör göras intensivare och snabbare, så att skattefusk kan bekämpas mer effektivt.

(14) Bestämmelserna om administrativt samarbete om mervärdesskatt i förordning (EEG) nr 218/92 och direktiv 77/799/EEG bör därför slås samman och skärpas. Av tydlighetsskäl bör detta göras i ett enda nytt instrument, som ersätter förordning (EEG) nr 218/92.

(15) Denna förordning bör inte påverka andra gemenskapsåtgärder som bidrar till att bekämpa mervärdesskattefusk.

(16) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([2]) övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.

(17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

(18) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

([1]) EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.
([2]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de administrativa myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinternt förvärv av varor och import av varor, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt för dem att korrekt fastställa mervärdesskatten.

Vidare fastställs i denna förordning regler och förfaranden för utbyte av viss information på elektronisk väg, särskilt beträffande mervärdesskatt vid gemenskapsinterna transaktioner.

För den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG ([1]) fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls elektroniskt i enlighet med den särskilda ordning som avses i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *en medlemsstats behöriga myndighet*:

— i Belgien:

Le Ministre des Finances.

De Minister van financiën.

▼M1

— i Tjeckien:

Ministerstvo financí.

▼B

— i Danmark:

Skatteministeren.

— i Tyskland:

Bundesministerium der Finanzen.

▼M1

— i Estland:

Maksuamet.

▼B

— i Grekland:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

— i Spanien:

El Secretario de Estado de Hacienda.

— i Frankrike:

Le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie.

([1]) EGT L 128, 15.5.2002, s. 41.

▼B

— i Irland:

The Revenue Commissioners.

— i Italien:

Il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali.

▼M1

— i Cypern:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του.

— i Lettland:

Valsts ieņēmumu dienests.

— i Litauen:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos.

▼B

— i Luxemburg:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines.

▼M1

— i Ungern:

Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája.

— i Malta:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi.

▼B

— i Nederländerna:

De minister van Financiën.

— i Österrike:

Bundesminister für Finanzen.

▼M1

— i Polen:

Minister Finansów.

▼B

— i Portugal:

O Ministro das Finanças.

▼M1

— i Slovenien:

Ministrstvo za finance.

— i Slovakien:

Ministerstvo financií.

▼B

— i Finland:

Valtiovarainministeriö.

Finansministeriet.

— i Sverige:

Chefen för Finansdepartementet.

— i Förenade kungariket:

The Commissioners of Customs and Excise.

2. *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 3.2, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.

3. *kontaktorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret med en särskild territoriell behörighet eller ett särskilt operativt ansvar, vilket har utsetts av den behöriga myndigheten enligt artikel 3.3 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.

▼B

4. *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han har behörighet enligt artikel 3.4.

5. *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.

6. *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.

7. *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.

8. *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som skall tas upp i den sammanställning som avses i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG.

9. *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 28b C–F i direktiv 77/388/EEG.

10. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom i överensstämmelse med artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG.

11. *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som avses i artikel 22.1 c, 22.1 d och 22.1 e i direktiv 77/388/EEG.

12. *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.

13. *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna mellanrum.

14. *strukturerat automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, allteftersom denna information blir tillgänglig.

15. *spontant informationsutbyte*: oregelbundet tillhandahållande av information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran.

16. *person*:

   a) fysisk person,

   b) juridisk person, eller

   c) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning.

17. *ge tillträde*: tillåta att den relevanta databasen görs åtkomlig och att relevant information inhämtas på elektronisk väg.

18. *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.

19. *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI), vilken gemenskapen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.

Artikel 3

1. De myndigheter i vars namn denna förordning skall tillämpas, antingen direkt eller genom bemyndigande, skall vara de behöriga myndigheter som avses i artikel 2 punkt 1.

2. Varje medlemsstat skall utse ett enda centralt kontaktkontor, som skall tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

▼B

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

5. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 11 och 13 skall under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

6. När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, skall de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

7. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, skall de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall skall den tidsfrist som avses i artikel 8 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

Artikel 4

1. Skyldigheten att lämna bistånd enligt denna förordning skall inte omfatta tillhandahållande av information eller handlingar som erhållits av de administrativa myndigheter som avses i artikel 1, när dessa handlar med tillstånd från eller på begäran av en rättslig myndighet.

2. Om en behörig myndighet enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillhandahålla den information som avses i punkt 1, får emellertid denna information lämnas som ett led i det administrativa samarbetet enligt denna förordning. Innan informationen lämnas skall den rättsliga myndigheten ge tillstånd, om tillstånd krävs enligt den nationella lagstiftningen.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

Avsnitt 1

Begäran om information och administrativa utredningar

Artikel 5

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 skall den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om medlemsstaten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, skall den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

4. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen skall den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen

▼B

räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 6

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 5 skall i möjligaste mån översändas med hjälp av ett standardformulär, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar skall tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

Avsnitt 2

Tidsfrist för att lämna information

Artikel 8

Den tillfrågade myndigheten skall lämna den information som avses i artiklarna 5 och 7 så snart som möjligt och senast tre månader efter det datum när begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, skall tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 9

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 8.

Artikel 10

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, skall den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

Avsnitt 3

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar

Artikel 11

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1 närvara vid de kontor där de administrativa myndigheterna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, skall tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentation som innehåller den begärda informationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa utredningarna i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten skall genomföra de administrativa utredningarna. Tjänstemännen från den begärande myndigheten skall inte utöva de

▼B

kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom dessas förmedling och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 skall alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

Avsnitt 4

Samtidiga kontroller

Artikel 12

För att utbyta sådan information som avses i artikel 1 får två eller flera medlemsstater komma överens om att, var och en på sitt eget territorium, utföra samtidiga kontroller av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse, när sådana kontroller förefaller mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat skall självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat skall underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den skall i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den skall ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. De berörda medlemsstaterna skall sedan avgöra om de önskar delta i de samtidiga kontrollerna. När den behöriga myndigheten i medlemsstaten mottar ett förslag om en samtidig kontroll, skall myndigheten bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna skall utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL III

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING

Artikel 14

På anmodan av den begärande myndigheten skall den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de administrativa myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 15

I en begäran om delgivning, som skall innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som skall delges, skall namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 16

Den tillfrågade myndigheten skall utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

▼B

KAPITEL IV

INFORMATIONSUTBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 17

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel V och VI skall den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt eller strukturerat automatiskt informationsutbyte vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

1. Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och kontrollsystemets effektivitet helt och hållet är beroende av information som lämnas av ursprungsmedlemsstaten.
2. Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.
3. Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.

Artikel 18

Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2:

1. De exakta kategorierna av information som skall utbytas.
2. Hur ofta informationsutbytet skall äga rum.
3. De praktiska formerna för informationsutbytet.

Varje medlemsstat skall fastställa om den skall delta i utbytet av en särskild kategori information och om den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt.

Artikel 19

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får under alla förhållanden genom spontant informationsutbyte lämna varandra all sådan information som avses i artikel 1 som de har kännedom om.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta sådant informationsutbyte som avses i detta kapitel.

Artikel 21

Genomförande av bestämmelserna i detta kapitel kan inte förplikta en medlemsstat att, i syfte att inhämta information, införa nya åligganden för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller att bära oproportionerliga administrativa bördor.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV INFORMATION SOM ÄR SPECIFIK FÖR GEMENSKAPSINTERNA TRANSAKTIONER

Artikel 22

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas, i vilken den skall lagra och bearbeta den information som den inhämtar enligt artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv.

För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket tillgång till informationen skall ges.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta.

▼B

Det skall fastställas kriterier i enlighet med förfarandet i artikel 44.2, enligt vilka det skall avgöras vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras.

Artikel 23

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat automatiskt och utan dröjsmål från andra medlemsstater få följande information, som den också kan ges direkt tillgång till:

1. De registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen.
2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen.

Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 24

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 och uteslutande för att förhindra överträdelse av mervärdesskattelagstiftningen skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsinterna förvärv av varor, direkt och utan dröjsmål få följande information, till vilken myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång på elektronisk väg:

1. Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har genomfört leveranser som avses i artikel 23 punkt 2.
2. Det sammanlagda värdet av sådana leveranser från varje sådan person till varje person som innehar ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 23 punkt 1.

Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 25

1. När en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att ge tillgång till information enligt artiklarna 23 och 24, skall den göra detta snarast möjligt och senast tre månader efter utgången av det kalenderkvartal som informationen avser.

2. Om information läggs till i en databas under de omständigheter som anges i artikel 22, skall, med avvikelse från punkt 1, tillgång till sådan tillagd information ges så snart som möjligt och senast tre månader efter utgången av det kvartal under vilket den insamlats.

3. Villkoren för tillgång till korrigerad information skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 26

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 22–25 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs.

Artikel 27

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas med ett register över de personer som tilldelats registreringsnummer för mervärdesskatt i medlemsstaten.

2. På grundval av den information som lagrats enligt artikel 22 kan den behöriga myndigheten i en medlemsstat när som helst direkt få eller få överförd till sig en bekräftelse på giltigheten av det registreringsnummer för mervärdesskatt under vilket en person har utfört eller

▼B

mottagit en gemenskapsintern leverans av varor eller ett gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.

På särskild begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet av registreringsnumret för mervärdesskatt och, i förekommande fall, det datum då registreringsnumret för mervärdesskatt upphör att gälla.

3. På begäran skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppge namn på och adress till den person som tilldelats numret, förutsatt att denna information inte lagras hos den begärande myndigheten för att eventuellt användas vid något senare tillfälle.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinterna tillhandahållanden av tjänster samt, när det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, personer som tillhandahåller sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen i direktiv 77/388/EEG har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall medlemsstaterna i synnerhet lämna denna bekräftelse på elektronisk väg i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

5. När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av punkterna 1–4 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs.

KAPITEL VI

BESTÄMMELSER OM DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN I ARTIKEL 26c I DIREKTIV 77/388/EEG

Artikel 28

Följande bestämmelser skall gälla för den särskilda ordning som anges i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG. Definitionerna under A i den artikeln skall också gälla för detta kapitel.

Artikel 29

1. Informationen från icke-etablerade beskattningsbara personer till identifieringsmedlemsstaten om när deras verksamhet inleds enligt artikel 26c B.2 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten skall överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke-etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt skall de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade identifieringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information skall överföras, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

3. Identifieringssmedlemsstaten skall utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke-etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 30

Deklarationen med de upplysningar som anges i artikel 26c B.5 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Identifieringssmedlemsstaten skall överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten

▼B

senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarationer skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information skall överföras skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Identifieringssmedlemsstaten skall på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att kvartalsvis koppla varje inbetalning till den relevanta deklarationen.

Artikel 31

Bestämmelserna i artikel 22 skall även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 26c B.2 och 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 32

Identifieringsmedlemsstaten skall se till att det belopp som de icke-etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som skall erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen skall ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

Om den icke-etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, skall identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som skall betalas i varje medlemsstat. Identifieringssmedlemsstaten skall på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 33

Medlemsstaterna skall på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 32.

Medlemsstaterna skall utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av standardskattesatsen.

Artikel 34

Artiklarna 28–33 skall gälla för en period som anges i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG.

KAPITEL VII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 35

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna skall ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning skall fastställas i enlighet med förfarandet i

▼B

artikel 44.2. Medlemsstaterna skall överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.

5. Kommissionen skall vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

KAPITEL VIII

FÖRBINDELSER MED TREDJE LAND

Artikel 36

1. När ett tredje land lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredje land.

2. Under förutsättning att det berörda tredje landet har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattestiftningen, får information som erhållits genom tillämpning av denna förordning vidarebefordras till detta tredje land, med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat informationen och med iakttagande av dessas nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredje land.

KAPITEL IX

VILLKOR FÖR INFORMATIONSUTBYTET

Artikel 37

Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning skall så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 38

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran skall endast åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 39

När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall kommissionen och medlemsstaterna se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 fungerar. Kommissionen skall ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information skall kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information skall kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI.

Medlemsstaterna skall avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.

▼B

Artikel 40

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,

b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning skall inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den berörda medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen skall av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen.

5. Den tillfrågade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

6. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd kan fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 41

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls vid tillämpning av denna förordning skall omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för gemenskapens organ.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beskattningsunderlaget eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beskattningsunderlaget.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ([1]).

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelser av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

([1]) EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

▼B

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten skall i förväg informeras om detta. Den tillfrågade får ställa upp som villkor för överlämnande av informationen till en tredje part att myndigheten har givit sitt samtycke i förväg.

5. Medlemsstaterna skall, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13 e i det direktivet.

Artikel 42

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 43

1. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som avses i artikel 3,

b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som givits bemyndigande för denna samordning,

c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen skall snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebefordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL X

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för administrativt samarbete (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 45

1. Vart tredje år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

▼B

Artikel 46

1. Bestämmelserna i denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, utom när det gäller enskilda fall, skall de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 47

Förordning (EEG) nr 218/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 48

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.